

HVALA TERAPEVTSKEMU PARU!

Foto: Nataša Savec

Rada bi pohvalila delo Zavoda Pet in se toplo zahvalila vašemu terapevtskemu paru gospe Nataši Savec in njeni ljubki psički Lari. Obe sta nesebično pomagali mojima staršema v mariborskem dom starostnikov, v Domu pod gorco.

Njuni obiski, ki trajajo že skoraj dve leti, so bili sprva namenjeni predvsem moji mami, ki je bila zaradi zlomov priklenjena na posteljo, poleg tega pa je zaradi sladkorne bolezni skoraj v celoti izgubila vid. Sprva je vodnica Nataša polagala Laro mami v naročje oziroma na posteljo in

mama je neizmerno uživala, ko je lahko božala in ljubkovala psičko. Nataša je izvajala aktivnosti, ki jih je bistra Lara spretno izvajala. Takrat je bila soba polna smeha, veselja in občudujočih pohval. Kasneje si je mama toliko opomogla, da je lahko v invalidskem vozičku Laro »peljala na sprehod«, ji metala žogo in jo nagrajevala s priboljški. Takim aktivnostim se je zelo rad pridruževal tudi moj oče, saj sta bila oba z mamo velika ljubitelja živali in sta na ta način tudi obujala spomine na svoje hišne ljubljence. Ob lepem vremenu so se z vozički podali v okolico Doma in na soncu uživali ob aktivnostih na prostem. Starša sta mi vedno vneto pripovedovala o Lari ter hvalila njeno nežnost in ubogljivost. Vedno sta se spraševala, kdaj bo ponovno prišla in nestrpno pričakovala naslednji obisk. Nataša mi je poslala veliko fotografij, ki so nastale ob teh priložnostih in so mi dragocen spomin.

Moja draga mama je v lanskem decembru žal umrla. Oče je ostal zelo žalosten in potr, izgubil je zanimanje za okolico, zapiral se je vase ter odklanjal družbo in sprehode v vozičku. Zadnjič pa - veliko presenečenje! Oče mi je pričel živahno pripovedovati, kako lepo se je imel, ker je spet prišla psička Lara, kako sta se žogala, izvajala aktivnosti... In jo z nestrpnim veseljem ponovno pričakuje!

Hvala Nataši in Lari za vse trenutke veselja in sprostitve ter za empatijo, s katero se znata vživeti v občutke drugih.

Hvala vsem vam, ki s svojo nesebičnostjo pomagata in lepšate monotone dni v življenju tistih, ki so zaradi bolezni nemočni in izolirani od zunanjega sveta. V današnjem času je dragocena redkost srečati ljudi, ki so poleg svoje naporne vsakodnevne službe pripravljeni v prostem času prostovoljno pomagati ljudem v stiski.

Maja Žmavec, Maribor